

Shaere .ir

«باران»

باز باران میزند در کوچه های این حوالی

بوی نم از گیسوانم می کشد بیرون اهالی

باز می پیچد به گوش مردمان شهر، این زن

قهقهه سر داده در آغوش محشوق خیالی

ابر باران زا شدم از شوق اشکی در هوایت

خوب من باید بیایی در قراری احتمالی

قطره های تند باران می خورد بر من دمادم

مهربام کو که باشد بر تنم تnipوش و شالی

در دلم تب دارم امشب اوج شورو اشتیاقم

بین ما باید بیفتند اتفاقات محالی

کاش میشد ابرها را قاصدی باشم به کویت

شاید این باران دهد بر آرزوهايم مجالی

کیست پندارد که این دیوانه‌ی تنها سرگش

از تو دارد خاطرات ساحل خیس شمالی

۱

ستاره فرخ نژاد